

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **262** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **05 ສິງຫາ 2019**

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 15/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ມິຖຸນາ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
- ອີງຕາມ ຫ້າງສື່ສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 22/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 22 ກໍລະກົດ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

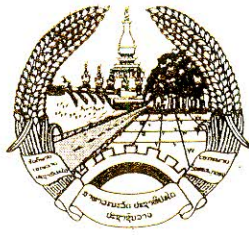
ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **15** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **24 / 06 / 19**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃນວາລະກອງ ປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 24 ມິຖຸນາ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປາມີ ຢາທິຜູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 71 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ມິຖຸນາ 2019

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຫັນສະໄໝ ຮັບປະກັນ ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ ແນໃສ່ ເຝົ້າລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດ ຕໍ່ ສຸຂະ ພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ພ້ອມທັງພື້ນຟູ, ບຸລະນະ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ຫຼັງໄພພິບັດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ໄພພິບັດ ແມ່ນ ເຫດການທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນໃນສັງຄົມ ທັງໃນ ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ.

ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ໝາຍເຖິງ ເຫດການ, ປາກົດການ ແລະ ການປ່ຽນແປງທາງທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ພາຍຸ, ໄພໜາວ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ດິນເຈື່ອນ, ສັດຕູພືດ, ພະຍາດລະບາດ;
2. ໄພພິບັດທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໝາຍເຖິງ ເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເນື່ອງ ຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ເປັນຕົ້ນ ອັກຄີໄພ, ໄພໄໝ້ລາມປ່າ, ຝຸ່ນລະອອງ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສານເຄມີຮິໂວໄຫຼ, ລະເບີດຕົກຄ້າງທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ອຸບປະຕິໄພ;

3. ເຫດການທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ປາກົດການ ຫຼື ສະຖານະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີການທຳລາຍ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;

4. ໄພພິບັດຮ້າຍແຮງ ໝາຍເຖິງ ໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເກີນຄວາມສາມາດຮັບມືຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ;

5. ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງເຫດການທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຈາກທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ;

6. ຂໍ້ມູນຕົບ ໝາຍເຖິງ ຂໍ້ມູນ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ ຫຼື ຕົວເລກ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫຼວດ ແລະ ການລາຍງານບໍລິຫານ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນຜ່ານການ ວິເຄາະ, ວິໄຈ ແລະ ພິສູດ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ລັດ ຖືສຳຄັນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດ້ວຍການວາງ ຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ, ແຜນດຳເນີນງານ, ໂຄງການ, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ງົບປະມານ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ລະດົມການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຢ່າງມີປະສິດພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ປຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນດ້ານທຶນຮອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປັດໄຈຕ່າງໆ, ເຫືອແຮງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຖ່າຍທອດວິທະຍາສາດ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;

2. ຖືເອົາການປ້ອງກັນໄພພິບັດ ເປັນວຽກງານຕົ້ນຕໍ, ເອົາການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູ ເປັນວຽກງານສຳຄັນ;

3. ຮັບປະກັນ ຄວາມສະເໝີພາບ, ຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;

4. ຮັບປະກັນ ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ດ້ານອຸຕຸນິຍົມ, ອຸທິກກະສາດ, ຂໍ້ມູນສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ກ່ຽວກັບໄພພິບັດ ໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ, ຕໍ່ເນື່ອງ, ວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ;

5. ຮັບປະກັນ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ແລະ ການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີພັນທະໃນການຈຳກັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ໄພພິບັດ ດ້ວຍການຕິດຕາມ, ລາຍງານສະພາບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການກຽມພ້ອມ, ຕອບໂຕ້, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ບັນເທົາທຸກ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ລວມທັງການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ຊື່ປະກັນໄພອຸບັດຕິໄພ ແລະ ໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເປັນຕົ້ນ ການຝຶກອົບຮົມ, ການຝຶກຊ່ອມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູ

ໝວດທີ 1

ການປ້ອງກັນໄພພິບັດ

ມາດຕາ 9 ການປ້ອງກັນໄພພິບັດ

ການປ້ອງກັນໄພພິບັດ ແມ່ນ ການກຳນົດແຜນການ, ມາດຕະການ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ຈາກໄພພິບັດ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ;
2. ການກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ;
3. ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ;
4. ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ;
5. ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ;
6. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
7. ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ;
8. ການກຽມຄວາມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ;
9. ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ;
10. ການປະກາດການຍົກຍ້າຍ.

ມາດຕາ 10 ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ

ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແມ່ນ ການສັງລວມ, ປະເມີນ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນທຶກເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສ້າງຕົວແບບຈຳລອງ, ການຄາດຄະເນຕໍ່ໜ້າ, ການຂຶ້ນບັນຊີຊັບພະຍາກອນ ລວມທັງ ກິນໄກແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ, ການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ຂະແໜງການຂອງຕົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນແລ້ວ ລາຍງານຕໍ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 11 ການກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບ ລັກສະນະ, ຈຸດ ພິເສດທາງພູມສັນຖານ ແລະ ລະດັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງໄພພິບັດ ເພື່ອກຳນົດເປັນເຂດຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ລວມທັງການວາງແຜນຜັງຕົວເມືອງ, ແຜນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ການຈັດສັນ ພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ, ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຈາກໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 12 ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຕ່ລະຂັ້ນ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການຕັ້ງບ້ານ, ເຮືອນ, ການທຳການຜະລິດ ແລະ ການພັດທະນາໂຄງການ ຊຶ່ງຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 13 ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ

ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແມ່ນ ການສ້າງເຄື່ອງມືພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມີຄວາມສະດວກ, ຫັນການ, ວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງ, ປັບປຸງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ ໂດຍໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຖານ ຂໍ້ມູນສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ລວມທັງການສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ສ້າງ, ປັບປຸງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນ ໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງຂັ້ນສູນກາງ ລວມທັງການສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 14 ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນໃນລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຫຼື ຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ສຳລັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານໄພພິບັດທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍທຸລະກິດ ໃຫ້ເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ.

ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດິບ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງການນຳໃຊ້, ກຳນົດແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ແລກປ່ຽນຜົນຂອງການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວກັບຂະແໜງການນັ້ນ.

ມາດຕາ 15 ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແມ່ນ ການຕີລາຄາລະດັບ ຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມເສຍຫາຍ, ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ, ໄພພິບັດທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະນຳຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ກຳນົດລະບຽບການລວມ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ກຳນົດລະບຽບການສະເພາະຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການລວມ ແລະ ດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ຕີລາຄາລະດັບ ຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ, ໄພພິບັດທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນເທິງ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະເມີນ ແລະ ຕີລາຄາລະດັບ ຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ, ໄພພິບັດທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 16 ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແມ່ນ ມາດຕະການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນທຸກເຫດການທີ່ຈະເກີດຈາກທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມຍຸດທະສາດ, ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິສາວະກຳກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ສັງຄົມ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຕ່ລະຂັ້ນ ກຳນົດມາດຕະການ, ວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດມາດຕະການ ແລະ ວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 17 ການກຽມຄວາມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ

ການກຽມຄວາມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ ແມ່ນ ຂະບວນການກະກຽມ, ສ້າງແຜນການ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການ ໃນການສະກັດກັ້ນ, ຕອບໂຕ້ກັບເຫດການໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆ ດ້ວຍການເຝົ້າລະວັງ, ແຈ້ງເຕືອນໄພ, ຄຸ້ມຄອງບັນຊາ, ສັ່ງການ, ຊອກຄົ້ນ ຫຼື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ລະບົບສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ, ການບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ, ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານທີ່ພັກເຊົາຊ່ວຍຄາວ, ການແພດ, ການນຳໃຊ້ກຳລັງທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ພົນລະເຮືອນ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ການສື່ສານ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ການປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນ, ການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຕາມຂອບການຮ່ວມມືຂອງລັດຖະບານ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຕ່ລະຂັ້ນ ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດແຜນການ, ມາດຕະການ, ເຂດປອດໄພຊື່ຄາວ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຝຶກຊ້ອມ, ການຫຼົບໄພ ເພື່ອກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 18 ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ

ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການອອກແຈ້ງການ ແລະ ການປະກາດເຂດເຝົ້າລະວັງໂດຍຜ່ານພາຫະນະສື່ມວນຊົນ ຫຼື ວິທີການອື່ນ ຢ່າງວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ ແລະ ທັນການ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນ, ຊຸມຊົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນໄດ້ມີເວລາໃນການກຽມຄວາມພ້ອມລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຮັບມືກັບໄພພິບັດ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ.

ໃນກໍລະນີຈະເກີດມີໄພພິບັດ ຊຶ່ງກວມເອົາພື້ນທີ່ຫຼາຍບ້ານ ໃຫ້ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນອອກແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ປະກາດເຂດເຝົ້າລະວັງ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ.

ໃນກໍລະນີຈະເກີດມີໄພພິບັດ ຊຶ່ງກວມເອົາພື້ນທີ່ຫຼາຍເມືອງ ໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ອອກແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ປະກາດເຂດເຝົ້າລະວັງ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ.

ໃນກໍລະນີຈະເກີດມີໄພພິບັດ ຊຶ່ງກວມເອົາພື້ນທີ່ຫຼາຍແຂວງ ໃຫ້ລັດຖະບານ ອອກແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ປະກາດເຂດເຝົ້າລະວັງ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ.

ການເຕືອນໄພພິບັດ ໃຫ້ອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ ພະຍາກອນ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 19 ການປະກາດການຍົກຍ້າຍ

ການປະກາດການຍົກຍ້າຍ ແມ່ນ ການອອກແຈ້ງການໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຍົກຍ້າຍອອກໂດຍໄວ ແລະ ປະຊາຊົນ ກໍ່ຕ້ອງກຽມພ້ອມ ແລະ ນຳເອົາຊັບສິນທີ່ມີຄ່າຂອງຕົນໄປຢູ່ເຂດອື່ນຊື່ຄາວ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ ຫຼື ບ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ.

ຜູ້ປະກາດການຍົກຍ້າຍ ແມ່ນ ຜູ້ດຽວກັນກັບ ຜູ້ອອກແຈ້ງການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ວັກທີ 8 ສອງ, ສາມ ແລະ ສີ່ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 20 ມາດຕະການປ້ອງກັນ

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງມີມາດຕະການປ້ອງກັນ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ຕ້ານໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ຄອບຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຂົນສົ່ງວັດຖຸລະເບີດ, ວັດຖຸໄວ້ໄຟ, ສານເຄມີ, ສານກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ການສ້າງເຂື່ອນ ຕ້ອງມີວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນອັນແນ່ນອນ ເປັນຕົ້ນ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝ, ຕິດເຄື່ອງໝາຍ, ແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ, ກະກຽມຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ.

ໝວດທີ 2 ການຄວບຄຸມໄພພິບັດ

ມາດຕາ 21 ການຄວບຄຸມໄພພິບັດ

ການຄວບຄຸມໄພພິບັດ ແມ່ນ ການຈຳກັດໄພພິບັດທີ່ພວມເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ;
2. ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ;
3. ການຊອກຄົ້ນ ຫຼື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ;
4. ການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ;
5. ການສ້ອມແປງ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ;
6. ການປະກາດເປັນເຂດປະສົບໄພພິບັດ;
7. ການປະກາດຍົກເລີກເຂດປະສົບໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 22 ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຕ່ລະຂັ້ນ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະຕິບັດມາດຕະການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພທາງດ້ານ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ມາຊ່ວຍເຫຼືອ.

ມາດຕາ 23 ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ

ໄພພິບັດເກີດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃດ ໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ເປັນເຈົ້າການຮີບຮ້ອນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຕ່ລະຂັ້ນ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ເປັນຕົ້ນ ບ່ອນຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວ, ອາຫານ, ນໍ້າດື່ມ, ນໍ້າໃຊ້, ການບໍລິການແພດສຸກເສີນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ.

ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດຮ້າຍແຮງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງຕັ້ງສູນບັນຊາການສຸກເສີນ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ຈັດສັນທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ, ສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການແພດ, ການຈັດສົ່ງ, ແຈກຢາຍ ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກສຸກເສີນຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 24 ການຊອກຄົ້ນ, ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ

ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງທຸກພາກສ່ວນຂອງສັງຄົມ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຊອກຄົ້ນ, ຄົ້ນຫາ, ກູ້ໄພ ແລະ ຍົກຍ້າຍຜູ້ປະສົບໄພພິບັດໄປຢູ່ບ່ອນທີ່ປອດໄພ ຫຼື ບ່ອນທີ່ຈັດສັນໄວ້.

ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດຮ້າຍແຮງ ໃຫ້ສູນບັນຊາການສຸກເສີນ ເປັນເຈົ້າການຊີ້ນຳ, ບັນຊາຮອບດ້ານໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກທິ ໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 25 ການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ດຳເນີນການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອວາງແຜນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ.

ມາດຕາ 26 ການສ້ອມແປງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນການສ້ອມແປງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ ຮີບດ່ວນເພື່ອຮັບປະກັນການແກ້ໄຂເຫດສຸກເສີນໄພພິບັດເບື້ອງຕົ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງ ບົນພື້ນຖານການຢັ້ງຢືນຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 27 ການປະກາດເປັນເຂດປະສົບໄພພິບັດ

ເຂດປະສົບໄພພິບັດ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງທີ່ພວມປະສົບກັບໄພພິບັດ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ.

ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ ຊຶ່ງກວມເອົາພື້ນທີ່ຫຼາຍບ້ານໃຫ້ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ປະກາດເປັນເຂດປະສົບໄພພິບັດ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ.

ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ ຊຶ່ງກວມເອົາພື້ນທີ່ຫຼາຍເມືອງໃຫ້ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ປະກາດເປັນເຂດປະສົບໄພພິບັດ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ.

ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ ຊຶ່ງກວມເອົາພື້ນທີ່ຫຼາຍແຂວງ ຫຼື ເກີດໄພພິບັດຮ້າຍແຮງ ໃຫ້ລັດຖະບານ ປະກາດເປັນເຂດປະສົບໄພພິບັດ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ.

ມາດຕາ 28 ການປະກາດຍົກເລີກເຂດປະສົບໄພພິບັດ

ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ປະກາດຍົກເລີກເຂດປະສົບໄພພິບັດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ພາຍຫຼັງເຫດການໄພພິບັດໄດ້ສະຫງົບລົງ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 29 ມາດຕະການຄວບຄຸມໄພພິບັດ

ໃນກໍລະນີໄພພິບັດທຳມະຊາດເກີດຂຶ້ນ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ຄົ້ນຄວ້ານຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການຄວບຄຸມໄພພິບັດ ພ້ອມທັງປຸກລະດົມປະຊາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ປະກອບສ່ວນ ດ້ານສະຕິປັນຍາ, ແຮງງານ, ທຶນຮອນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີໄພພິບັດທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ ສານເຄມີຮົ່ວໄຫຼ, ຝຸ່ນລະອອງ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ນ້ຳຖ້ວມ, ນ້ຳຫ້ງ ຈາກການດຳເນີນໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ຜູ້

ດຳເນີນກິດຈະການນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບແກ້ໄຂດິນເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງເຫດການດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງລາຍງານ ໃຫ້ລັດຖະບານ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ມວນຊົນຢ່າງທັນການ.

ໃນກໍລະນີໄພພິບັດ ຫາກເກີດຂຶ້ນໃນຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນພ້ອມກັນ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ຊອກຫາວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຢ່າງທັນການ.

ໝວດທີ 3 ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ

ມາດຕາ 30 ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ

ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ແມ່ນ ການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ການບຸລະນະສ້ອມແປງ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ/ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ຫຼື ດີກວ່າເກົ່າ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ;
2. ການສ້າງແຜນຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ;
3. ການດຳເນີນການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ;
4. ການຕິດຕາມກວດກາຫຼັງການຟື້ນຟູ.

ມາດຕາ 31 ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ

ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ ແມ່ນ ການຕີລາຄາລະດັບຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່, ບຸລະນະສ້ອມແປງ ແລະ ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ຄືນໃໝ່.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ ເພື່ອຟື້ນຟູ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານຕ່າງໆຢ່າງທັນການ.

ມາດຕາ 32 ການສ້າງແຜນຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ

ການສ້າງແຜນຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ແມ່ນ ການວາງແຜນ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນຂອງການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ ເພື່ອປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຟື້ນຟູໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເກີດໄພພິບັດ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ນຳເຂົ້າແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ ແລ້ວນຳສະເໜີສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ໃນກໍລະນີໄພພິບັດ ຫາກກວມເອົາຫຼາຍແຂວງ ຫຼື ເກີດໄພພິບັດຮ້າຍແຮງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 33 ການດຳເນີນການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນເກີດໄພພິບັດ ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມແຜນຟື້ນຟູ ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວນັ້ນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ຫຼື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ແກ້ໄຂ, ຟື້ນຟູ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ ບ່ອນທຳການຜະລິດ, ບ່ອນຢູ່ອາໄສ, ມໍຣະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ທຳມະຊາດ, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ແລະ ວັດຖຸບູຮານ ທີ່ຖືກທຳລາຍ ພ້ອມທັງຊົດເຊີຍ, ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ການຕິດຕາມ ກວດກາ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 34 ການຕິດຕາມກວດກາຫຼັງການຟື້ນຟູ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເປັນເຈົ້າການ ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ.

ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ ຫາກກວມເອົາຫຼາຍແຂວງ ຫຼື ເກີດໄພພິບັດຮ້າຍແຮງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ເປັນເຈົ້າການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ.

ພາກທີ III

ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ, ຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ

ໝວດທີ 1

ການຊ່ວຍເຫຼືອ

ມາດຕາ 35 ການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ດຳເນີນການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ການສະໜອງເຄື່ອງອຸປະໂພກ ບໍລິໂພກ, ເຄື່ອງໃຊ້ອື່ນທີ່ຈຳເປັນໃນການດຳລົງຊີວິດ, ການຈັດສັນທີ່ຢູ່ອາໄສ.

ມາດຕາ 36 ການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ

ໃນກໍລະນີເກີດໄພພິບັດ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເກີດໄພພິບັດ ສາມາດຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຊອກຄົ້ນ, ຄົ້ນຫາ, ກູ້ໄພ ແລະ ບັນເທົາທຸກ ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ.

ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ຕ້ອງຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຕ່າງປະເທດນັ້ນ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 37 ການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສາກົນ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອໍານວຍຄວາມສະດວກການນຳເຂົ້າບຸກຄະລາກອນ ເປັນຕົ້ນ ນັກຂ່າວ, ແພດ, ນັກກູ້ໄພ, ທີມກູ້ໄພ; ການນຳເຂົ້າພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ຢາປົວພະຍາດ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ ບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ພາກພື້ນ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ສໍາລັບ ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ຢາປົວພະຍາດ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອນັ້ນ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນ ພາສີ, ອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນ.

ການນຳເອົາ ບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ຮັບໃຊ້ກັບຄືນປະເທດນັ້ນ ກໍຕ້ອງອໍານວຍຄວາມສະດວກເຊັ່ນກັນ.

ມາດຕາ 38 ການຄຸ້ມຄອງການຊ່ວຍເຫຼືອ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ທຸກການຊ່ວຍເຫຼືອ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຕ່ລະຂັ້ນ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ມາຊ່ວຍເຫຼືອນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມການກຳນົດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ

ມາດຕາ 39 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ

ລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ສະໜອງງົບປະມານ, ປະກອບພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ວິຊາການ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັນສະໄໝ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວ ຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 40 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຊຸມຊົນ

ຊຸມຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ສຶກສາອົບຮົມປະຊາຊົນ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ໝວດທີ 3 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ

ມາດຕາ 41 ການປຸກຈິດສໍານຶກ

ການປຸກຈິດສໍານຶກ ແມ່ນ ການສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ທາງກວ້າງ ແລະ ທາງເລິກ ຢ່າງຮອບດ້ານ ໂດຍຜ່ານສື່ມວນຊົນ, ກຳນົດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ ການຮຽນ ການສອນ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການສ້າງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ດ້ວຍການເປັນເຈົ້າການຂອງທຸກຂະແໜງການ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າຂອງທົ່ວສັງຄົມ.

ມາດຕາ 42 ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສັງຄົມ

ສັງຄົມມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດ້ວຍການປ້ອງກັນ, ການກຽມຄວາມພ້ອມຕອບໂຕ້, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຟື້ນຟູ ເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ.

ພາກທີ IV ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ

ມາດຕາ 43 ສິດ ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ

ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ມີສິດຕິນຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ ເປັນຕົ້ນ ອາຫານ, ນໍ້າດື່ມ, ນໍ້າໃຊ້, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວ;
2. ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຂັ້ນພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ ການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ;
3. ໄດ້ຮັບການອໍານວຍຄວາມສະດວກພິເສດສໍາລັບແມ່ຍິງຖືພາ, ເດັກນ້ອຍ, ຄົນພິການ, ຜູ້ອາຍຸສູງ;
4. ໄດ້ຮັບການບຸລະນະ ສ້ອມແປງ ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ການຈັດສັນອາຊີບ;
5. ໄດ້ຮັບການສົ່ງເຄາະ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 44 ພັນທະ ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ

ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ມີພັນທະຕິນຳ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍງານຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຕົນ ແລະ ຄອບຄົວ ໄດ້ຮັບຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
2. ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຕ່າງໆ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃນການດໍາເນີນການຊອກຄົ້ນ, ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ;
3. ປະຕິບັດຕາມແຜນການຍົກຍ້າຍ ໄປບ່ອນທີ່ທາງການຈັດສັນໃຫ້;
4. ປະກອບສ່ວນໃນການຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຢູ່ສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ;
5. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານ ສະຕິປັນຍາ, ແຮງງານ ເຂົ້າໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
6. ປະຕິບັດຕາມແຈ້ງການ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ V ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ມາດຕາ 45 ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແມ່ນ ກອງທຶນຂອງລັດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອລະດົມ ແລະ ສະສົມທຶນຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານພຽງພໍ ແລະ ຍືນຍົງ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ກຄພ”.

ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມີ ສາມ ຂັ້ນ ຄື: ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ.

ມາດຕາ 46 ແຫຼ່ງກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ແຫຼ່ງກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ການປະກອບສ່ວນຂອງໂຄງການລົງທຶນ, ພາກສ່ວນທຸລະກິດ ແລະ ບຸກຄົນທົ່ວໄປ;
3. ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ລາຍຮັບຈາກການລະດົມທຶນ;
5. ລາຍຮັບອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 47 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ການສ້ອມແປງໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ, ການຊອກຄົນ, ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ.

ສຳລັບລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ພາກທີ VI ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 48 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າລາຍ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ສະພາບທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ;
2. ສວຍໂອກາດກັກຕຸນ, ຂຶ້ນລາຄາສິນຄ້າ ແລະ ຄ່າຂົນສົ່ງໂດຍສານ;
3. ສວຍໂອກາດຮັບການບໍລິຈາກດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ;

4. ລະດົມການບໍລິຈາກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ທໍາລາຍ, ລັກສິ່ງຂອງ ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ;
6. ສ້າງອຸປະສັກ, ຂັດຂວາງ, ເມີນເສີຍ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
7. ເຜີຍແຜ່, ລາຍງານ ຫຼື ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຫຼື ໃຫ້ຂໍ້ມູນເທັດ;
8. ໃຫ້ ຫຼື ຮັບ ສິນບົນ, ສີ່ໂກງຊັບ ຫຼື ຍັກຍອກຊັບ;
9. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ຫຼື ໂຄສະນາທັບຖົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານຂອງລັດ;
10. ບໍລິຈາກເຄື່ອງບໍລິໂພກ ລວມທັງຢາປົວພະຍາດ ທີ່ໝົດອາຍຸການນໍາໃຊ້ ແລະ ເຄື່ອງອຸປະໂພກ ທີ່ບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້;
11. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ

ຫ້າມ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່, ຕໍາແໜ່ງ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ຕົນ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ພັກພວກຂອງຕົນ;
2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບົນ ຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
3. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ, ເລີ່ນເລີ້, ເມີນເສີຍ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່;
4. ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ ເອກະສານ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
5. ຮຽກເອົາ ຄ່າທໍານຽມ, ຄ່າບໍລິການ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
6. ປອມແປງເອກະສານ, ອອກເອກະສານບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ທໍາລາຍເອກະສານ;
7. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
8. ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດ ອັດຕາຄ່າຊ່ວຍເຫຼືອ ນໍາໃຊ້ລາຍຮັບຈາກການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຕາມລໍາພັງໃຈ;
9. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ

ຫ້າມ ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ລາຍງານຄວາມເສຍຫາຍ ຂອງຕົນ ແລະ ຄອບຄົວ ໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ;
2. ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນເທັດ;
3. ທໍາລາຍ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍຫຼັກຖານ ຫຼື ປອມແປງເອກະສານ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ;
4. ຍົກຍ້າຍຈາກບ່ອນຢູ່ອາໄສທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ຄວາມປັ່ນປ່ວນ ຢູ່ສະຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ;
6. ລະເມີດ ແຈ້ງການ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ສວຍໂອກາດລັກລອບເອົາຊັບສິ່ງຂອງ ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດດ້ວຍກັນ;
8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VII

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ມາດຕາ 51 ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຊີ້ນຳ ແລະ ປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ;
2. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ;
3. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ;
4. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ.

ມາດຕາ 52 ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄພສ” ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມ ການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ມີພາລະບົດບາດໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນກອງເລຂາ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ;
 2. ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
 3. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຮອງປະທານ;
 4. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ການເງິນ ເປັນຮອງປະທານ;
 5. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນກຳມະການ;
 6. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນກຳມະການ;
 7. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນກຳມະການ;
 8. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນກຳມະການ;
 9. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນກຳມະການ;
 10. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນກຳມະການ;
 11. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນກຳມະການ.
- ລັດຖະບານ ອາດແຕ່ງຕັ້ງກຳມະການເຂົ້າຕື່ມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ນອກຈາກ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ, ກະຊວງທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນກະຊວງ ເພື່ອເປັນອົງການຊ່ວຍວຽກໃຫ້ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ ທັງເປັນຈຸດປະສານງານ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະມົນຕີ ຫຼື ຫົວໜ້າອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 53 ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄພຂ” ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ມີພາລະບົດບາດໃນການນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍຂະແໜງສັງຄົມສິງເຄາະ, ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມຂັ້ນແຂວງ ເປັນກອງເລຂາ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ	ເປັນປະທານ;
2. ຫົວໜ້າພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ	ເປັນຮອງປະທານທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ຮອງຫົວໜ້າກອງບັນຊາການທະຫານ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ	ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການເງິນ	ເປັນຮອງປະທານ;
5. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ	ເປັນກຳມະການ;
6. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກສາທາລະນະສຸກ	ເປັນກຳມະການ;
7. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ເປັນກຳມະການ;
8. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ	ເປັນກຳມະການ;
9. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ	ເປັນກຳມະການ;
10. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ	ເປັນກຳມະການ;
11. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	ເປັນກຳມະການ.

ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ອາດແຕ່ງຕັ້ງກຳມະການເຂົ້າຕື່ມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 54 ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄພມ” ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ມີພາລະບົດບາດໃນການນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍໜ່ວຍງານສັງຄົມສິງເຄາະ, ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມຂັ້ນເມືອງ ເປັນກອງເລຂາ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນເມືອງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງເຈົ້າເມືອງ, ຮອງຫົວໜ້າເທດສະບານ, ຮອງເຈົ້ານະຄອນ	ເປັນປະທານ;
2. ຫົວໜ້າຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ	ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ຮອງຫົວໜ້າ ກອງບັນຊາການທະຫານ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ	ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ ການເງິນ	ເປັນຮອງປະທານ;
5. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ	ເປັນກຳມະການ;

6. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ	ເປັນກຳມະການ;
7. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ເປັນກຳມະການ;
8. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ	ເປັນກຳມະການ;
9. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ	ເປັນກຳມະການ;
10. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ	ເປັນກຳມະການ;
11. ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ	ເປັນກຳມະການ.

ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ອາດແຕ່ງຕັ້ງກຳມະການເຂົ້າຕື່ມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 55 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ແຈ້ງເຕືອນໄພພິບັດສຸກເສີນ;
2. ສະເໜີ ລັດຖະບານ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ປະກາດທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ເຂດໃດໜຶ່ງ ເປັນເຂດໄພພິບັດ;
3. ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຽມພ້ອມປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຢ່າງທັນການ;
4. ສັ່ງຈ່າຍເງິນກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນຂອງຕົນ ໂດຍກົງເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມໄພພິບັດ;
5. ຈັດຕັ້ງໜ່ວຍງານສະເພາະກິດຂັ້ນ ເພື່ອຮັບມືກັບໄພພິບັດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ;
6. ສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນໃນການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
7. ລະດົມທຶນດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານຄຸ້ມ ຄອງໄພພິບັດ;
8. ຮັບບໍລິຈາກ ເງິນ, ວັດຖຸ, ຊັບສິນຕ່າງໆ ຈາກ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
9. ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
10. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຕໍ່ ລັດຖະບານ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 56 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງເລຂາຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມ ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສັງລວມ ແລະ ສະເໜີແຜນການ ລວມທັງມາດຕະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນຂອງຕົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ;

2. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ມາດຕະການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
3. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຢູ່ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານ ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນສຸກເສີນ ພ້ອມທັງສະເໜີແຜນການປະຕິບັດໃຫ້ການຊ່ວຍ ເຫຼືອຕອບ ໂຕ້ ແລະ ບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນຂອງຕົນ;
4. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຂະແໜງການ, ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
5. ກະກຽມກອງປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນຂອງຕົນ;
6. ເກັບກຳ, ສັງລວມ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
7. ຊຸກຍູ້ການປຸກຈິດສຳນຶກ ດ້ວຍການ ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແກ່ສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນ ອັນຕະລາຍ, ຜົນຮ້າຍຂອງໄພພິບັດ, ມາດຕະການໃນການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້, ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະ ທົບຈາກໄພພິບັດ;
8. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ສຳມະນາ, ຝຶກອົບຮົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຕໍ່ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມ ຄອງໄພພິບັດຂັ້ນຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 57 ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ “ຄພບ” ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍນາຍບ້ານ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເຈົ້າການໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ, ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານງານກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍ ວຽກຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ ໂດຍໜ່ວຍງານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ເປັນກອງເລຂາ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ນາຍບ້ານ ຫຼື ຮອງນາຍບ້ານ ເປັນປະທານ;
2. ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຫົວໜ້າກອງເລຂາ;
3. ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານເສດຖະກິດ-ການເງິນບ້ານ ເປັນຮອງປະທານ;
4. ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບບ້ານ ເປັນຄະນະ;
5. ຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານບໍລິຫານ ແລະ ການປົກຄອງບ້ານ ເປັນຄະນະ;
6. ຮອງປະທານແນວໂຮມບ້ານ ເປັນຄະນະ;
7. ຮອງເລຂາຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວບ້ານ ເປັນຄະນະ;
8. ຮອງປະທານສະຫະພັນແມ່ຍິງບ້ານ ເປັນຄະນະ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນ ງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
2. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບການ, ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ແຜນກຽມພ້ອມ ຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໄພພິບັດ;

3. ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
4. ເປັນເຈົ້າການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ;
5. ຕິດຕາມ ສະພາບ ຫຼື ສະຖານະການຂອງເຫດການໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;
6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ພາກທີ VIII
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ
ໜວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄພພິບັດ

ມາດຕາ 58 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄພພິບັດ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄພພິບັດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
2. ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 59 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄພພິບັດ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເປັນນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມທັງປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ;
4. ບຳລຸງສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ເກັບກຳ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

6. ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ສ້າງກົນໄກການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

7. ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຊື່ອມສານເອົາວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ລວມທັງແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການ;

8. ຄຸ້ມຄອງສາຍເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກລັດຖະບານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

9. ປຸກລະດົມ ແລະ ຂົນຂວາຍ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ໃຫ້ມີ ສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນສະໜັບສະໜູນດ້ານ ການເງິນ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເທື່ອແຮງ ແລະ ສະຕິປັນ ຍາ ເຂົ້າໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;

10. ສ້າງແຜນການ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;

11. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພ ພິບັດ;

12. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

13. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມ ຄອງໄພພິບັດ;

14. ເປັນໃຈກາງປະສານງານ, ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນ ທັງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງ ການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດອາຊຽນ ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ໃນການກຽມ ຄວາມພ້ອມ, ປະຕິບັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ;

15. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກ ກະຕິ;

16. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 60 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄພພິບັດ ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມທັງປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ;

3. ສະເໜີບຳລຸງສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ເກັບກຳ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
5. ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ສ້າງກົນໄກການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
6. ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຊື່ອມສານເອົາວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລວມທັງແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາພະແນກການ;
7. ຄຸ້ມຄອງສາງເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກລັດຖະບານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
8. ປຸກລະດົມ ແລະ ຂົນຂວາຍ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນສະໜັບສະໜູນດ້ານ ການເງິນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ເຫື່ອແຮງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ເຂົ້າໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
9. ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການ ເຄື່ອນ ໄຫວວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
10. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ;
11. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
12. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມ ຄອງໄພພິບັດ;
13. ເປັນໃຈກາງປະສານງານ, ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນ ທັງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງ ການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ, ປະຕິບັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕອບໂຕ້ ສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ຕາມການມອບໝາຍ;
14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະ ຫວັດດິການສັງຄົມ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 61 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດິການສັງຄົມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານໄພພິບັດ ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດິການສັງຄົມ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມທັງປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ;
3. ສະເໜີບຳລຸງສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງ ການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ເກັບກຳ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
5. ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ສ້າງກົນໄກການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
6. ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຊື່ອມສານເອົາວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລວມທັງແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຫ້ອງການ;
7. ຄຸ້ມຄອງສາງເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
8. ປຸກລະດົມ ແລະ ຂຶ້ນຂວາຍ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນສະໜັບສະໜູນດ້ານ ການເງິນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ເທື່ອແຮງ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ເຂົ້າໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
9. ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
10. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ລົບລ້າງ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
11. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍສົມທົບກັບຫ້ອງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
12. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຄຳສະເໜີ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
13. ເປັນໃຈກາງປະສານງານ, ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນ ໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ, ປະຕິບັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ຕາມການມອບໝາຍ;
14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 62 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາວຽກງານໄພພິບັດ

ມາດຕາ 63 ອົງການກວດກາວຽກງານໄພພິບັດ

ອົງການກວດກາວຽກງານໄພພິບັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 58 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີມວນຊົນ ແລະ ພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 64 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາ ວຽກງານໄພພິບັດ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
3. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 65 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ IX ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 66 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ປະກອບສ່ວນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 67 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໄໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ.

ພາກທີ X ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 68 ວັນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

ສປປ ລາວ ກຳນົດເອົາວັນທີ 13 ຕຸລາ ຂອງທຸກປີ ເປັນວັນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.

ໃນແຕ່ລະປີ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລະນຶກວັນດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍຮູບການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ສັງຄົມ, ຊຸມຊົນ ໄດ້ມີສະຕິ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 69 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 70 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບຫ້າວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທ່ຽງ